

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 757/2015
03.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Ч. и др. због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ч., адвоката Г.А. из Ч. и браниоца окривљеног М.М.1, адвоката З.С. из П., поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици Кбр.9035/10 од 09.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-560/15 од 15.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 03.12.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ч., адвоката Г.А., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици Кбр.9035/10 од 09.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-560/15 од 15.06.2015. године, као неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се овај захтев за заштиту законитости у осталом делу и у целисти захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М.1, адвоката З.С., поднет против истих правноснажних пресуда, **ОДБАЦУЈУ.**

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици К.бр.9035/10 од 09.03.2015. године, изреком под I, окривљени Д.Ч. и М.М.1 оглашени су кривим, као саизвршиоци, за продужено кривично дело превара из члана 208. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ) и у вези са чланом 33. и 61. КЗ и осуђени на казну затвора у трајању од по 1-једне године, уз обавезу да солидарно на име трошкова кривичног поступка оштећеном М.М.2 плате износ од 7.000,00 динара и оштећеном В.В. износ од 10.500,00 динара и да плате сваки у корист буџетских средстава суда на име паушала

износ од по 10.000,00 динара, а окр. Д.Ч. и да плати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 157.500,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудне наплате, док су оштећени С.З., М.М.2 и В.В. упућени на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева. Истом пресудом, изреком под II, на основу члана 422. тачка 3) ЗКП, одбијена је оптужба према окр. Д.Ч. за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези са ставом 1. КЗ, а према окр. М.М.1 за кривично дело фалсификовање исправе у помагању из члана 355. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 35. КЗ.

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Кж1-560/15 од 15.06.2015. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окр. Д.Ч., укинуо је пресуду Основног суда у Ивањици Кбр.9035/10 од 09.03.2015. године, у ставу I изреке и то само у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, којим је окр. Д.Ч. обавезан да плати суду новчани износ од 157.500,00 динара и у том делу предмет упутио првостепеном суду на поновно одлучивање, а жалбу браниоца окр. Д.Ч. у осталом делу и жалбу браниоца окр. М.М.1 одбио као неосноване и првостепену пресуду у ставу I изреке потврдио, док је иста пресуда у ставу II изреке остала непромењена.

Против наведених правноснажних пресуда, у осуђујућем делу, браниоци окривљених поднели су захтеве за заштиту законитости, и то:

-бранилац окр. Д.Ч., адв. Г.А., због повреде кривичног законика-члан 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона-члан 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд донесе пресуду којом укида пресуде Основног суда у Ивањици Кбр.9035/10 од 09.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-560/15 од 15.06.2015. године и предмет враћа на поновни поступак и одлучивање и

-бранилац окр. М.М.1, адв. З.С., због повреде закона (чл.485. став 1. тачка 1) ЗКП) и то битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд донесе пресуду којом укида пресуде Основног суда у Ивањици Кбр.9035/10 од 09.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-560/15 од 15.06.2015. године и предмет враћа на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су поднети захтеви за заштиту законитости и након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.Ч. неоснован је у делу који се односи на повреду закона-битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док у осталом делу овај захтев, као и захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.М.1, немају прописан садржај.

Бранилац окр. Д.Ч. у захтеву за заштиту законитости истиче да су окривљени Ч. и М. правноснажном пресудом Основног суда у Чачку К.бр.73/12 ослобођени од оптужбе за кривично дело превара из члана 208. став 3. у вези са ставом 1. КЗ, односно за исто дело за које су оптужени и осуђени у овом кривичном поступку, поводом истих радњи извршења дела, предузетих на истоветан начин и у истом временском периоду (2002-2004. година), што у кривичноправном смислу представља јединствен догађај, и да не могу паралелно егзистирати две правноснажне пресуде, и то пресуда К.бр.73/12 којом су окривљени ослобођени од оптужбе и пресуда К.бр.9035/10 којом су осуђени на казну затвора, за исто дело.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окр. Д.Ч. којима се указује на постојање околности (пресуђена ствар) која трајно искључује кривично гоњење окривљених за предметно кривично дело и самим тим на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, мада иста у захтеву није овако опредељена, по оцени Врховног касационог суда нису основани.

Увидом у правноснажну пресуду Основног суда у Чачку К.бр.73/12 од 17.05.2013. године (потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-5653/13 од 17.01.2014. године), утврђује се да су окривљени Д.Ч. и М.М.1, изреком под I, на основу члана 355. тачка 2) ЗКП, ослобођени од оптужбе да су као саизвршиоци, извршили једно продужено кривично дело превара из члана 208. став 3. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 33. КЗ (описано под тачкама 1. и 2.); изреком под II, окр. Д.Ч. сам, на основу члана 355. тачка 2) ЗКП, ослобођен је од оптужбе за кривично дело превара из члана 208. став 3. у вези са ставом 1. КЗ (описано под тачком 1.) и за продужено кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези са ставом 1. КЗ (описано под тачкама 2. до 7.), а изреком под III, према окривљенима Д.Ч. и М.М.1, на основу члана 354. тачка 2. ЗКП, одбијена је оптужба за продужено кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 33. КЗ (описано под тачкама 1. до 3.).

У чињеничном опису кривичних дела у изреци наведене пресуде, нису садржане радње окривљених Д.Ч. и М.М.1 према оштећеном С.З. у вези са продајом путничког моторног возила марке „...“ са словачким регистарским бројем ..., које су описане као радња извршења продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези са ставом 1. КЗ у изреци под I-а) побијане првостепене пресуде (К.бр.9035/10), а радње окр. Д.Ч., описане у изреци пресуде Основног суда у Чачку К.бр.73/12, под II (тачке 4. и 5.) нису истоветне радњама извршења дела описаним у изреци под I-б) и в) побијане првостепене пресуде (К.бр.9035/10), иако су предузете у оквиру истог периода означеног као време извршења дела у побијаној првостепеној пресуди и у вези са истим животним догађајима – продајама истим лицима истих путничких моторних возила.

Наиме, радње окр. Д.Ч., описане у изреци пресуде К.бр.73/12 под II (тачке 4. и 5.) односе се на сачињавање лажних исправа као правих - уговора о продаји путничког возила марке „...“ тип „...“ рег.бр. ..., М.М.2 и о продаји путничког возила исте марке рег.бр. ... В.В., са неистинитим подацима да су уговори сачињени у Братислави и да су продавци возила лица из Братиславе, и то Д.М. возила продатог

М.М.2, а М.М.3 возила продатог В.В., које уговоре је на месту означеном за продавца потписао окр. Д.Ч., док су М.М.2 и В.В. уговоре потписали као купци, као и на употребу тих уговора као правих приликом царињења и регистрације означених возила, а које радње извршења су предвиђене као законска обележја кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. КЗ.

Радње за које су окривљени Д.Ч. и М.М.1 оглашени кривим побијаним правноснажним пресудама, састоје се у довођењу у заблуду оштећених М.М.2 и В.В. лажним приказивањем чињеница да су возила која су предмет купопродаје легално увезена из Словачке по основу компензације и да за иста поседују праве исправе и прикривањем чињеница да су на возилима прекуцани бројеви шасије и мотора и да су лажне јавне исправе које су им предате за та возила (саобраћајне дозволе) и тиме навођење оштећених да окривљенима на штету своје имовине исплате, на име купопродајне цене, и то ошт. М.М.2 износ од 12.000 евра (тада у противвредности од 765.600,00 динара), а ошт. В.В. износ од 11.000 евра (тада у противвредности од 704.000,00 динара), а у којим радњама окривљених су садржана обележја кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези са ставом 1. КЗ.

Следствено реченом, окр. Д.Ч. у овом поступку није оглашен кривим за радње за које је раније донетом правноснажном пресудом Основног суда у Чачку К.бр.73/12 ослобођен од оптужбе, па се, насупрот неоснованим наводима у захтеву за заштиту законитости његовог браниоца, не ради о пресуђеној ствари и побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, на коју се указује тим наводима захтева.

Браниоци окривљених Д.Ч. и М.М.1, као разлог подношења захтева за заштиту законитости истичу битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и при том као недозвољене доказе на којима се пресуда не може заснивати, означавају вештачења обављена преко Одељења криминалистичке технике МУП-а ПУ Београд ВЕ 94/13 и ВЕ107/04 од 14.01.2004. године, ВЕ2759/04 од 15.07.2004. године, ВЕ2836/04 и ВЕ2838/04 од 20.07.2004. године, за које, осим уопштене тврдње да нису изведени у складу са одредбама члана 113. до 123. ЗКП, а у захтеву браниоца окр. М.М.1 и истицања да се из пресуде не види ко је наложио и обавио вештачење, не наводе конкретне разлоге због којих би ови докази били незаконити сами по себи или по начину прибављања.

Исто тако, када као разлог подношења захтева истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окр. Д.Ч., с тим у вези изнети став да дело за које се окривљени гони није кривично дело и да се радње које су окривљеном стављене на терет не могу подвести под законски појам продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези са ставом 1. КЗ, образлаже паралелним егзистирањем две правноснажне пресуде поводом „истих радњи извршења дела“, што није разлог за подношење овог ванредног правног лека по наведеном основу из члана 439. тачка 1) ЗКП, већ по основу повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, о којој је напред било речи.

На тај начин, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених Д.Ч. и М.М.1, у погледу напред наведених повреда закона, немају прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, којом је прописано да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење захтева (члан 485. став 1. ЗКП), што подразумева не само нумеричко означавање одредбе закона којом је предвиђена повреда закона већ и образложење у чему се конкретно састоји истакнута повреда закона.

Из свих изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део захтева за заштиту законитости браниоца окр. Д.Ч., а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези са чланом 484. ЗКП, у делу у којем су захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених Д.Ч. и М.М.1 одбачени јер немају прописан садржај.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.